

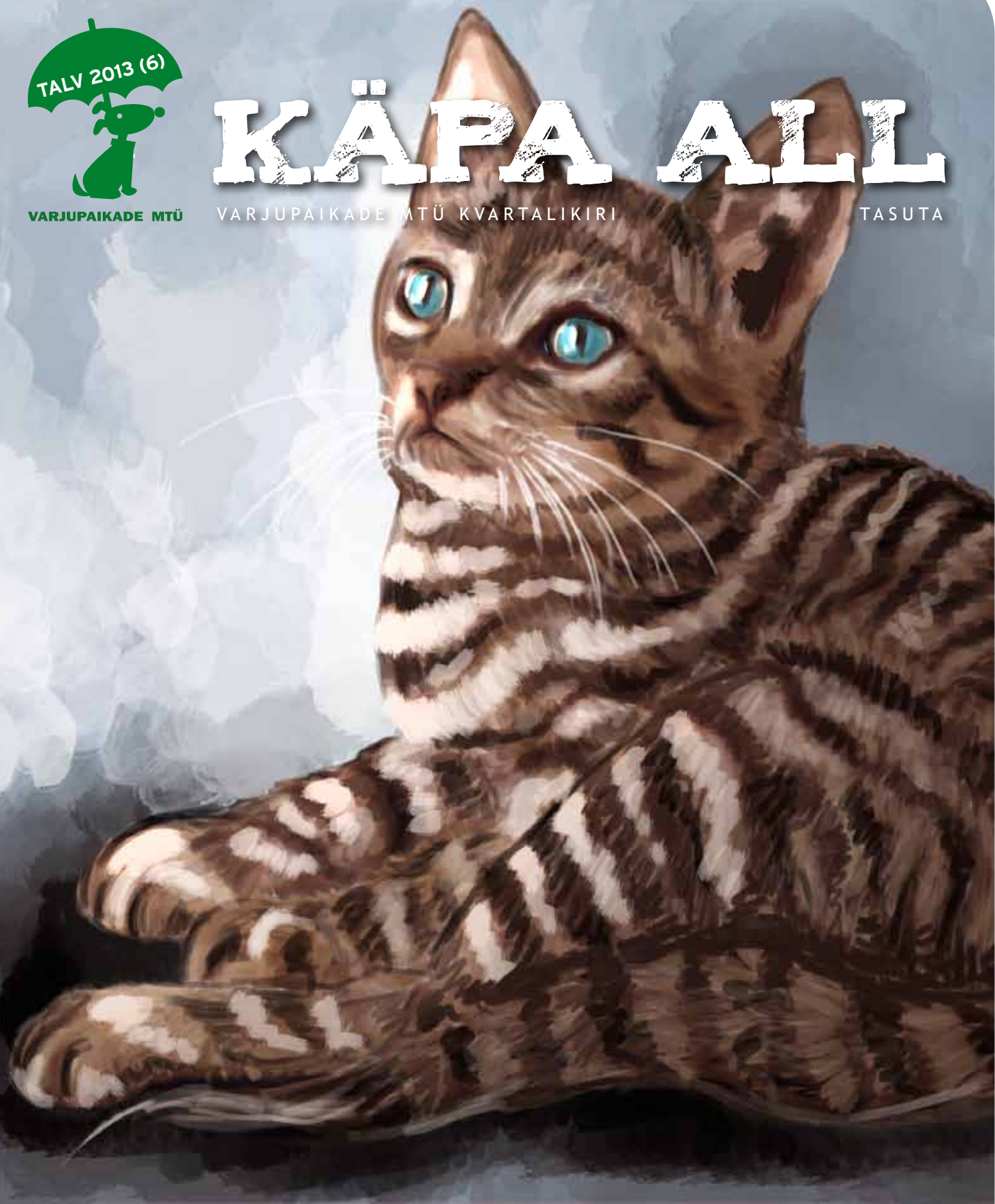

VARJUPAIKADE MTÜ

KÄPA ALL

VARJUPAIKADE MTÜ KVARTALIKIRI

TASUTA

Varjupaikade abistajatest • Koeramüügist
enampakkumisega • Tänusõnadest • Aegunud
arusaamadest ja paljust muust

Toimetaja veerg

Veel üks aasta on jäänud selja taha, veel ühe aasta võrra kogemusi ja elamusi on meil kõigil elupaigas juures.

Varjupaikadest on läbi käinud sadu koeri ja kasse, osad neist said tagasi oma koju, osad leidsid uue kodu. Alati valmistab rõõmu see, kui loom saab oma koju tagasi - on näha, et loomaomanik hoolib loomast, otsib teda taga, tunneb tema pärast muret, tuleb järgi ja viib koju tagasi.

Paraku tuleb aga ikka veel tõdeda samade asjade kordumist. Ikka veel on paljud koerad ilma igasuguse märgistusega: neil pole kaelarihma küljes peremehe kontaktandmeid, ei kaelarihmale olemale plaadile graveeritud, ei rihma külge kinnitatavas kapslis, rääkimata kiibi olemasolust. Kui loom on kiibitud, siis on nukrakstegevalt sage tõdemus, et kiibi registrisse kandmise pealt on omanik kokku hoidnud. Paraku registrisse kandmata kiip on sama hea kui kiipi polekski. Mida inimesed ei tea, on see, et kiibil ei ole kirjas loomaomaniku kontaktandmeid. Kiibil on kirjas pikk numbrijada, kiibi number, mille registri andmebaasi sisestades tulevad omaniku kontaktandmed välja. Kui kiip on registreerimata, näitab kiibilugeja vaid seda numbrijada, mis andmebaasis ei vii omaniku kontaktideni, nii et looma leidja on sama nõutu edasi. Eriti nukrad on juhtumid, kui kiip on registrisse kantud, aga...omaniku andmed on aegunud. Telefoninumber enam ei kehti, meiliaadress ei toimi...

Seega panen kõigile loomaomanikele südamele: varjupaigast saadud loom on reeglina kiibitud, kuid selle eest, et registris oleksid teie ajakohased kontaktandmed, peate teie ise hea seisma.

Murevaest elu nii teile kui teie neljajalgsetele pereliikmetele soovides,

ANU KUURA
"Käpa All" peatoimetaja

Sisukord

- 3 Varjupaigas toimub
- 4 Suurim sõber
Tänuõnad aastast 2012
- 6 Päevakajaline
Varjupaikade abistajad
- 8 Ärge kartke katkestada
broneeringut
- 9 Kohtumine hulkuva
loomaga - mida teha?
- 10 Järjejutt
Aegunud arusaamad rahva
teadvuses
- 12 Nädala loomad
- 14 Kardab? Ei karda?

Käpa All on Varjupaikade MTÜ elektrooniline häälekandja. Soovid värsked teateid e-postile? Saada enda nimi e-postiaadressile info@varjupaik.ee

Varjupaikade MTÜ
Lisainfo: Triinu Priks, tel 504 6102
Kaane foto: deviantart.com / meami81
Toimetaja: Anu Kuura
Keelekorrektoori: Helin Roosileht
Ilmub 4 korda aastas, vahel ka rohkem
Kujundus:

Printec
trükk • print • reklaam

Esmakordselt Eestis: koeramüük enampakkumisega

Foto: erakogu

Koerte enampakkumisega osutati tähelepanu seaduste muutmiseks

Varjupaikade MTÜ otsustas jaanuaris seaduste jaburuse näitamiseks võõrandada avaliku kirjaliku enampakkumise teel 13 omanikult ära võetud koera.

Varjupaikade MTÜ juhi Triinu Priksi sõnul pälvisid nad enampakkumise korraldamisega soovitud tähelepanu ja peeti ka selleteemaline koosolek veterinaar- ja toiduameti esindajatega.

"Ehk see tõukas nüüd midagi ikkagi liikuma, et teha näiteks ettepanek seaduse muutmiseks. Kui MTÜd on seda teinud, siis ei ole seda peetud vajalikuks, aga kui amet seda ise teeb, siis on sellel ehk rohkem kaalu," kommenteeris Priks.

Kahele koerale pakkumise teinud isikutega räägib Valgamaa veterinaar- ja toiduamet ning ülejäänud 11 koera saab kinkelepinguga endale

Varjupaikade MTÜ.

"Saame hakata nüüd neile ilma igasuguse enampakkumiseta kodusid või hoiukodusid otsima. Kui keegi vähegi tahab tegeleda sellise vähese inimkontaktiga koeraga, siis andku endast teada ja me anname omalt poolt kõik kaasa, mis koeral vaja läheb. Ainult inimest on vaja," selgitas Priks.

Koerad sattusid varjupaika Valga vana vangla territooriumilt. Koeretele on tehtud parasiiditõrje, koerad on vaksineeritud, märgistatud mikrokiibiga ja igal koeral on lemmikloomapass.

Loe videoblogi
kahest koerast

Südamlik kingitus on
premiapunkti annetus!

Vali südamelähedane abivajaja ning aita annetusega.

Annetuskeskkond ja Elina Born jagasid jõulutoetust

Mõnda aega tagasi palusime teil hääletada Facebooki "Ma armastan aidata" lehel meie poolt. 16. detsembri õhtul läks lukku „Ma armastan aidata“ lehel asuv hääletussüsteem. Kokku andis oma hääle 3744 inimest. Swedbanki toetussumma (10 000 eurot) jagamisel võeti aluseks iga organisatsiooni hääle arvu (Varjupaikade MTÜ- 166) kõikide hääle osakaalust (3744), mis andis protsendilise osakaalu tulemuseks 4,43%. Selle tulemusena annetati meile 443,4 eurot.

Annetuskeskkond lõi käed ka saatega Eesti otsib superstaari! ning kutsusid noored lauljad appi, et jaotada ära teine 10 000 eurot. Elina otsustas, et tema summast pool (833,3) eurot läheb just Varjupaikade MTÜ'le.

Foto: pereportaal.eu

Varjupaik muutus multilingvalseks

Oleme Facebookis leitavad nüüd nii vene- kui inglisekeelsena!

Tänu sõnad, vaadates tagasi aastale 2012

ANU KUURA
"Käpa All" peatoimetaja

Valga varjupaiga juhataja Liina Ulm:

Varjupaiga uuenduskuur: vabatahtlike ja sponsorite abiga saime endale juurde ühe soojaku ja üle kümne koerteaediku. Mainima peaks Rewilot, K-Rautat, Rekku Rescuet ja kõiki meie vabatahtlikke, kes käed külge löid: Oliver Vainola, Katrin Paala, Sven ja Siim, Viivi, Helle, Elvi, meie trennigrupi Marilin, Margit, Merili, Kaari, Edith ja paljud paljud teised.

Pärnu varjupaiga juhataja Anni Kaiste:

Pärnu varjupaiga 2012. aasta kõige meeldejäävam projekt on veterinaarsoojaku soetamine ja korrastamine. Augustikus toodi Virumaalt Pärnusse soojak, mida oli algselt kassimajana kasutatud. Soojaku paigaldas oma õigele kohale Laarmann & Ko AS, keda siinkohal sooviks ka tänada. Oktoobrikuus korraldasime varjupaigas talgud, kus lisaks paljudele muudele töödele võtsid grupp noori oma eesmärgiks

aidata veterinaarsoojaku valmistamisel ning kõrvaldasid soojakust kõik ülejäägid, et töömees saaks hakata pihita remonditöödega. Suured tänud talgulistele! Novembri alguses, peale pikka otsimist, leidsime töömehe - Nikolai Pärna, kes hakkas usinasti meie unistuste veterinaarsoojaku kallal töötama.

Vabatahtlike ja sponsorite abiga saime juurde soojaku ja üle kümne aediku

Selleks, et töömees saaks oma tööd teha annetas Reideni Plaat AS polüstürooli soojustuseks ning Skano Grup AS lae- ja seinapaneelid. Veterinaarsoojaku vee eest on

Fotod: Maailm Jüriado, rgbstock.com

hoolitsenud RA Santehniks OÜ. Suur aitäh kõigile toetajatele! Jaanuarikuu lõpuks prognoosime veterinaarsoojaku valmistamist ning suure tõenäosusega saame veebruaris juba seal toimetama hakata. Hetkel teostame veterinaarseid protseduure kontoris.

Viljandi varjupaiga juhataja Siiri Mängli ja Viljandi varjupaiga meeldejäävaimad lood:

Koer Jacklyn Sparrow »

Varjupaiga juurde hüljatud pisike emane koer kelle karvkate oli väga halvas seisus. Pärast koerasalongis Aili Shultsi käe alt tulekut sai temast üliarmas pisike koerapreili kes võitis kõigi südamed. Koer on uues kodus soomes. (Täname Aili Shultsi)

Koer Miia »

Talvisel külmal ajal ühe lauda

juurest heinakuhjast leitud väga raskelt kärntõve põdenud emane noor koer. Koer oli ülialandlik ning lubas ennast lahkelt ravida. Haigus allus ravile väga hästi ning Miia muutus iga nädalaga järjest ilusamaks. Täna on Miia uues kodus ning omanikud väga tänulikud sellise sõbra eest.

Koer Betty »

Betty sattus meie juurde Tartumaalt. Tiinena. Pojad said kiirelt uued kodud, kuid Betty mitte. Seda

koera võib iseloomustada ainult sõnadega: malbe, sõbralik, järeleandlik jne. Meie kauaaegne vabatahtlik võttis Betty oma hoiukodusse. Kui olime leidnud koerale uue kodu siis enam ei suutnud hoiukodu teemast loobuda, koer oli saa-

nud juba nende pereliikmeks. Nüüd käib Betty meil vahel varjupaigas külas ning rahulikumat koera ei ole maailmas olemas, tõeline Söber (Söber- just suure algustähega)!

Kass Nero »

Kassi püüdmisvideo »

19. juulil sai Viljandi varjupaik väljakutse Viljandi järve äärsesse võssa, kuhu oli must kass heinapallinööriga puu külge seotud. Kassil oli nõõr tugevalt kaelanaha sisse hõõrunud ja selle katki teinud. Kass ei lasknud meid kuu aega üldse ligi, hiljem hakkas vaikselt pai küsima. Nero sai dets 2012 uue kodu.

Kassid Pesaleidja kassituppa. Suur abi oli pesaleidja kassitua avamisest pealinnas. Viljandist sai sinna üle 20 kassi kes on meie varjupaigas pidanud aastaid puurides elama. Pesaleidjast tuleb iga nädal rõõmsõnumeid kus teatatakse mõnest "meie" kassist kes koju on saanud.

Pärnu varjupaiga uus soojak pole seest just viietärihotell, aga oma otstarvet täidab igati hästi

Pärnu varjupaiga uus soojak väljast

Tänu sõnad Viljandi varjupaigalt

- Purina - kuivtoit loomadele
- Nummerupplysningen OÜ - veterinaariruumi materjali annetus
- Andreas Pernits ja Mari-Anna Marttila - vabatahtlikud fotograafid
- Marek Aardevälja - transpordiabi ning vabatahtlik tegevus varjupaigas
- Rein Leppik - vabatahtlik ehitaja, tänu kellele on meil nüüd korralik kontor ning veterinaari ruum

AITÄH!

Foto: rgbstock.com

Varjupaikade abistajad

ANU KUURA
"Käpa All" peatoimetaja

Varjupaikade töötajate ja elanike rõõmuks tekib järjest juurde erinevaid mittetulundusühinguid, mille kas osaline või kogu tegevus on suunatud koduta loomade abistamisele. Neist üks on MTÜ AUH.

MTÜ AUH on aktiivseid noori (nendega liitumiseks peab olema vähemalt 16-aastane) ühendav mittetulundusühing, mille peamiseks eesmärgiks on abivajavate (koduta) loomade heaolu tagamine ja parandamine. Samuti tegeletakse loomakaitse põhimõtete propageerimisega ja levitamiseks elanikkonna hulgas.

MTÜ AUH loodi 2009. aasta jaanuaris Tartus. 2010. a detsembris liitus MTÜ AUH organisatsiooniga Päike Kuuti ning täna tegutsevad nad kaheksas Eesti piirkonnas: Haapsalus (Lääne-Eestis), Pärnus, Rakveres

PÄEVAKAJALINE

(Virumaal), Tallinnas, Tartus, Valgas, Viljandis ja Võrus.

MTÜ AUH liikmeid on hetkel 80, kuid nende vabatahtlike liistidesse kuulub üle 300 noore. Kui oled huvitatud MTÜ AUH tegevustes osalemisest, siis võta ühendust. Lisainfo liitumise kohta asub: www.auh-auh.ee/liitumine

Jõuluperioodil tegid nad mitmel pool korjandusi, et koguda varjupaikadele kassi- ja koeratõutu, loomadele allapanuks tekke, patju, lisaks lemmikloomatarvikuid nagu rihmad, toidunõud ja muu vajaminev.

Aasta lõpus alustas korjandusega MTÜ Aita Nõrgemat, et koguda raha varjupaikadele kuutide soetamiseks. Et korralik kuut maksab kenakese summa, orienteeruvalt 300 eurot, tuleb koguda päris suur summa kasvõi üheainsa kuudi soetamiseks. Esialgu on MTÜL õnnestunud koguda vähem kui kahe kuudi soetamiseks vajamineva summa, kuid tuleks arvestada ka seda, et detsembrikuu jooksul laekunud summa pole veel selgunud.

Aita Nõrgemat MTÜ sai alguse 2008 aasta sügisel, kui grupp Tallinna noori otsustasid eelolevate jõulupühade puhul koguda kingitusi ja annetusi kodutute loomade tarbeks.

Selgus, et ülesanne ei olnud nii lihtne, kui esmapilgul tundus ja ini-

”**Madal huvi heategevuse vastu motiveeris meid veelgi!**”

”**MTÜ AUH vabatahtlike listi kuulub üle 300 noore**”

meste huvi heategevuse vastu oli üllatavalt madal. See motiveeris neid veelgi rohkem pühendama enda aega hüljatud koduloomade kaitseks.

Detsembris 2008 alustas tööd Aita Nõrgemat annetusliin. Annetusliini eesmärgiks oli omapoolse panuse andmi-

se lihtsamaks muutmise. Inimeste jaoks, kes ei soovi ise varjupaikadesse kohale minna või kelle jaoks on pangaülekannete tegemine tülikas, saavad enda poolse panuse anda ilma suurema vaevata, kasutades laua- või mobiiltelefoni.

Aita Nõrgemat liikmed on aktiivsed ning on mitmel aastal osalenud konkursil Ajujaht erinevate ideedega, mis puudutavad muuhulgas ka kodutuid loomaid. Nad on alati avatud koostööks teiste heategevusorganisatsioonidega ning projektidega.

Nii nagu paljude muude asjadega, on ka abi puhul - kui on palju abikillukesi siit ja sealt, teeb see kõik kokku olulise abi. Sama oluline, kui on materiaalse abi suurus, on ka see, et inimesed on järjest enam valmis varjupaikade toetama ja aitama kaasa loomade eest hoolitsemisel. Aitäh teile kõigile!

MTÜ AUH

- korraldab külustus- ja heakorrapäevi Eesti koduta loomade varjupaikades;
- organiseerib heategevuslikke üritusi ja kampaaniaid;
- loob kontakte ja arendab koostööd riigiasutuste, kohalike omavalitsuste, füüsiliste ja juriidiliste isikutega;
- kogub loomakaitse eesmärkidel jaotamiseks annetusi;
- teavitab elanikkonda loodus- ja loomakaitsega seonduvast.

Aita Nõrgemat MTÜ

- sai alguse 2008 aasta sügisel kui grupp Tallinna noori otsustasid eelolevate jõulupühade puhul koguda kingitusi ja annetusi kodutute loomade tarbeks.

www.armasta.ee

www.auh-auh.ee

Kohtumine hulkuva loomaga – mida teha?

Mida ja palju üldse hulkuvatest koertest ja kassidest teatakse? Anu Kuura võttis ja küsitles sõpru, tuttavaid ja kohalikke.

ANU KUURA
"Käpa All" peatoimetaja

Ma arvasin sinisilmselt, et praeguseks ajaks peaks nad olema õige teadlikud, lõppude lõpuks on varjupaikade töötajad teinud päris mitmed aastad väga tublit tööd, meedias on palju räägitud ja kirjutatud nii hulkuvatest loomadest kui varjupaikadest ja oma tuttavatega olen ma ise sel teemal rääkinud nii palju, et arvasin end neid surnuks tüüdanud olevat.

Tegelikult.. on olukord päris nutune.

Tavaline inimene ei tea siiamani, mida ta peaks tegema, või kuhu pöörduma, kui ta näeb tänaval hulkuvat koera. Ei osatud sedagi arvata, kuhu ründava looma puhul pöörduda. Kuulsin siirast ülestunnistust, et olukorras, kus ohtlikuna - olgu siis kasvu või käitumise poolest - tunduva koeraga kohtutakse, mõeldakse vaid oma naha päästmisele ja hetkeolukorra lahendamisele. Ei mõelda sellele, mis saab teistest, kel ei õnnestunud pääseda ega mõelda ka sellele, et kui antud juhul ei võetud loomaga midagi ette, siis võib selle loomaga tulevikuski soovimatuid kohtumisi olla.

Linnaelanikud teadsid, et varju-

paika tuleb helistada. Aga kes võtab telefoni vastu väljaspool varjupaiga lahtioleku aegu, ei teatud öelda. Kas väljaspool varjupaiga lahtioleku aega tullakse varjupaigast loomale järele - seda samuti ei teatud. Maainimesed ei omanud aga üldse ettekujutust, kas neil on mõtet varjupaika helistada või mitte. Kas varjupaik tuleb loomale järgi? Palju see aega võtab? Aga loom on selle ajaga juba ei tea kuhu minema jooksnud ju! Mida siis teha - võõrale loomale pole ju mõistlik ligi minna, kui see just pole ilmselgelt sõbralik koer...?

Kuna omavalitsustel pole raha öövalvete eest tasumiseks, siis söidavad varjupaigatöötajad öösel väljakutsele vaid juhtumitel, kui ohus on inimese või looma elu või tervis. Varjupaigas kohapeal inimest väljaspool tööaega ei ole (NB! silmas on peetud varjupaikade MTÜ poolt hallatavaid varjupaikaid, Tartus, Tallinnas ja Kohtla-Järvel on asjad teisel moel organiseeritud).

On küsitud, mis saab koeraga maapiirkonnas, kuhu kohale jõudmiseks läheb kaua aega ja hulkuv koer liigub selle aja peale ei tea kuhu sellest kohast ära, kus teda varjupaika helistamise ajal nähti. Ohutum versioon on võimalusel jälgida koera liikumist kuni varjupaiga auto kohalejõudmiseni. Kui aga koer on sõbralik, inimesel julgust ja võimalust, võib ta koera kinni pidada ja hoida enda juures kuni varjupaiga auto saabumiseni. Jah, tavakodanikul on selleks õigus. Selle käitumisega välditakse ka koera ühiskondlikesse hoonetesse, liikluskeerisesse, autoratate alla sattumist ja liiklusõnnetuse põhjustamist.

Aga mida teha siis, kui tegemist on erutatud/ärritatud seisundis koeraga, kes on kaotanud orientatsiooni, jookseb autode vahel või kipub inimesi ründama?

Sellisel juhul võib helistada ka politseile, kes suunab kõne edasi piirkondlikku varjupaika, kust sõidetakse välja esimesel võimalusel. Fakt on see, et segaduses koer, kes jookseb sõiduteel autode vahel, on liiklusõnnetuse põhjustamise allikaks, ärevuses ja segadusseatud koer on ohuks jalakäijatele. Autolt löögi saades või lausa auto alla jäädes saab väiksem koer tõenäoliselt surma, suurem koer võib jääda ellu, aga saada tõsiseid vigastusi, või siis saada kergemaid vigastusi, šoki ja paanikas joosta minema ei tea kuhu. Igal juhul, sellises seisus koera kohates on oluline temast teada anda nii ruttu kui võimalik, et ta ei seaks ohtu kellegi elu ega tervist.

Jooksus oleva looma puhul on järgmiseks oluliseks asjaks looma märgistatus. Ehk, kas loomal on kaelarihmale kirjutatud, või kaelarihma külge kinnitatud kapslis olemas omaniku kontaktandmed (kehtivad andmed!) või kas loom on kiibitud ja kiip registreeritud ja registrisse sisestatud andmed kehtivad - või ei. Kui looma omanikuga on võimalik kohe ühendust võtta, seda ka tehakse ja loom saab ruttu oma koju tagasi. Kui loomal puuduvad omaniku kontaktandmed, siis viiakse loom varjupaika, temast tehakse pildid, mis pannakse üles varjupaiga kodulehele. Jääb vaid lootada, et looma omanik või tema tuttavad satuvad lehte külastama ja tunnevad looma ära ning talle tullakse järele.

Ärge kartke katkestada broneeringut

Varjupaikade MTÜ varjupaikades saab loomi broneerida. Osa inimesi ka kasutab seda võimalust.

ANU KUURA
"Käpa All" peatoimetaja

Varjupaikade MTÜ varjupaikades saab loomi broneerida. Osad inimesed ka kasutavad seda võimalust. See on mõttest võtta endale varjupaigast loom, samm edasi: välja on valitud kindel isend ja võetud otsus just see loom koju viia - ja et ära hoida seda, et väljavalitu kellegi teise poolt nina ees ära napsatud saaks, ka loom broneeritud.

Nüüd jääb aega teha viimaseid ettevalmistusi looma kojutoomiseks. Või siis... jõuda arusaamisele, et kuigi broneeritud loom kangesti meeldib, ei ole antud isend siiski mingil põhjusel sellesse koju õige valik.

Omavahelistes vestlustes on selgunud, et on inimesi, kes on broneeritud looma siiski koju võtnud, lihtsalt selle pärast, et loom oli broneeritud. Hoolimata sellest, et on taibatud, et see on vale otsus. Inimesed ei söanda broneeringut katkestada, ära öelda, et nad jõudsid arusaamisele, et selle looma võtmine või sellel ajaperioodil looma võtmine ei oleks õige. Paraku on kannatajaks loom, kes peale mõningat kodusolekut tagasi varjupaika jõuab. See jätab oma jälje looma psüühikasse ja käitumisse. Eriti ilmne on olukord koerte puhul ja suurt kasvu, jõuliste, dominantsete koerte puhul on asi halb, kui koeral lasti selle aja sees endale pähe istuda. Varjupaigatöötajatel tuleb teha tükk tööd, et koer taas alluma saada ja järgmisel looma soovijal tuleb olla väga kindlakäeline, et suuta kontrollida looma, kes on saanud juba kogemuse, et ta võib inimestele pähe istuda oma käitumisega.

Varjupaigast koju ja varjupaika tagasi liikumine ei tee head ka vähe-

mdominantsetele loomadele. Loom kiindub inimestesse - ja siis ta hüljatakse nende poolt. Kui see hakkab korduma, muutub loom umbusklikuks ja sellise isendi usaldust võita on palju keerulisem. Samuti on inimeste soovid, nõudmised loomale ja käitumine temaga väga erinevad. Palju kohti, palju inimesi, palju erisuguseid tahtmisi tekitavad loomas segadust, loom muutub närviliseks. Muidugi on loomi, kes võtavad kõike seda kergemini, mõnele võib see isegi mingil määral meeldida, kuid siiski, mida vähem loom käest kätte rändab, seda parem.

Nii et, kui te jõuate arusaamisele, et teie poolt broneeritud loom siiski ei sobi teie ellu mis tahes põhjusel, siis olge nii kenad ja katkestage see broneering. Ei ole vaja võtta looma endale koju lihtsalt selle pärast, et teil oli see loom broneeritud. Broneeringu katkestamisega säästate seda looma, kes teile nii väga meeldib, et tahaksite teda oma pereliikmeks...

Aegunud arusaamad rahva teadvuses

Eelkõige just maarahva hulgas on märgata aegunud arusaamade säilimist praeguseni välja.

ANU KUURA
"Käpa All" peatoimetaja

See, et inimesed on läinud uuega kaasa, kasutavad mobiiltelefone ning arvuti on pea igas kodus, pole ometi suutnud muuta arusaamasi ja töekspidamisi, mis puudutavad koerapidamist. Koerapidamise suhtes peetakse normaalseks järgida arusaamu, mis olid ajakohased veerandsada ja rohkem aastat tagasi...

Kurvastegevalt paljude memmede-taaside meelest on siiani normaalne see, kui nende koer on õues lühikese ketijupi otsas (mis sest, et seadusejärgne nõue räägib muust) ja kuut on tihtipeale lekkiva katusega, külgedelt mädanev ühekambiline sooja üldse mitte pidav objekt. Koerale ussirohtu ei anta (milleks, tal ju pole usse!), vaksineerida pole vaja (pole kunagi vaksineerinud ja keegi pole maha surnud, miks siis nüüd peaks selle peale raha raiskama?). Toidetakse koera söödajahuga või inimeste toidulauast üle jäävaga ja keegi ei mõtle selle peale, kui sobilik see on - sest alati on ju nii söödetud. Kui loom haigestub, „ravitakse“ teda kuuliga ja võetakse uus koer asemele. Kui loom jooksuajal minema jookseb ja koduteed tagasi ei

leia, kantakse ta lihtsalt arvelt maha ja kõik. Uus loom võetakse asemele. Kui vana koer jääb pöduraks, ei oma enam häält et haukuda, või pole piisavalt raevukas võõrastele, saab ta kuuli ja võetakse uus asemele. Sest nii on majanduslikult mõistlik.

Koer on põllumajandusloom ja mitte mingi perelemmik, kelle vastu sooje tundeid on. Koer on lihtsalt tööloom. Tööloom, kellesse ja kelle healusse keeldutakse investeerimast. Kui koer ei saa ise omadega hakkama, saab ta kuuli. Ei ole talle vaja ei sobilikku magamiskohta, toitu, tervisekontrolli ega arstiabi. Aga tööd peab tegema nõuetele vastavalt.

Paraku ei kipu need inimesed oma aegunud arusaamu muutma ja mõistma, et ka loomapidamises on teised ajad, kombes ja seadused ning vanaviisi jätkata ei saa. Rääkimata sellest, et nii pole inimlik.

Väga raske on eakatele inimestele selgeks teha, milleks on vajalik teha ussikuure, vaksineerida, kiipida... ja pealtnäha terve loom ei pruugi veel terve olla: kui loom juba valu välja näitab, on asi väga tõsine. Omaniku ülesanne on hoida oma loomadel silm peal ja märgata väiksemaidki muutusi ja pöörduda arsti poole juba aegsasti, sest siis on lootus paranemisele palju suurem, paranemine toimub kiiremini ja ravi on ka odavam, kui kaugele arenenud probleemide puhul.

Ka sellest on paljudel raske aru saada, kuidas toit inimeste laualt pole sobilik koerale. Ei soolatud ega pipardatud toit ole koerale hea. Kui inimene tahab koerale anda sama toitu, kui ise sööb, siis tuleks koerale panna toit kõrvale enne selle maitsestamist. Kõige õigem oleks aga siiski anda koerale spetsiaalselt koertele valmistatud toitu, olgu siis konservi või kuivtoitu. Nii nagu inimeste puhul, on ka loomade puhul oluline tasakaalsutatud toit. Ühekülgne söök tekitab ka loomadel terviseprobleeme.

Kurb on kuulda, kuidas inimesed kõva häälega räägivad, et näe, kus nüüd on koerad ja kassid haigeteks jäänud, ei

või enam kõike süüa nagu vanasti ja igasugused haigused on ka tekkinud, mida varem polnudki! Needsamad inimesed ei anna endale aru, et „vanasti“ polnud olemas selliseid seadmeidki, millega tänapäeval on võimalik paljusid haigusi kindlaks teha. Mida rohkem inimesed oma loomadest hoolivad, seda rohkem arstil käivad, seda rohkem haigusi välja tuleb. Kuniks aga inimesed ravivad oma loomi vaid kuuliga, siis jäävadki sajad haigused kindlaks tegemata ja loomad ravita. Neid loomi, keda lihtsalt arstile ei viida, peetakse terveteks ja õigeteks...

On aeg oma arusaamadega loomade tervisest jõuda kaasaega, nii nagu on jõutud mobiiltelefonide ja arvutitega.

” **Omaniku ülesanne on hoida oma loomadel silm peal**

Varjupaiga 5 nädala loom

28.01-3.03

"Nädala loomad" on rubriik, kus tutvustame igal nädalal Varjupaikade MTÜ Facebooki fännilehel esile tõstetud loomi uudiskirjale eelnenud viiel nädalal.

Kui soovid loomi aidata või nende kohta lisa, külasta palun meie Facebooki fännilehte www.facebook.com/VarjupaikadeMTY

11.-17. veebruar

Linda on vahva ja vallatu emane, steriliseeritud, ja ka muidu veterinaarsest küljest terve ning vaksineeritud kutsa. Välimuselt meenutab ta bolonkat, on valge ja koheva lokkis karvaga ning pisikeste pruunide nõöpsilmadega, mille pilgule keegi vastu panna ei suuda.

25. veeb - 3. märts

Kräsu on 18. detsembril Jõgevalt leitud isane musta värvi lokkis karvaga koer. Iseloomult on Kräsu sõbralik, vahva ja energiline, tahab kangesti mängida või siis niisama tähelepanu saada. Oskab oma aedikut puhtana hoida. Haugub vastavalt vajadusele.

Carlos on sotsiaalne ja mängulembeline loom. Nurrumootoriga on kõik ideaalses korras. Suur paisöber on ka. Ta kas magab või mängib. Vahel vaatab aknalaua ilma, uurib mismoodi ühistransport liigub ja kes parajasti mööda kõnnib. Tundub, et on eriline mugavuste nautleja.

4.-10. veebruar

Preili sattus Viljandi varjupaika eelmise aasta augustis Adaverest. Preili on väga sõbralik koer ja meie vabatahtlike lemmik. Ta on steriliseeritud, kiibitud ja vaksineeritud.

18.-24. veebruar

28. jaan - 3. veeb

Henna on 18.01.11 Viljandist Vaksali tänavalt leitud emane kass, kellel on kassijumala poolt nõnda ilus kasukas antud - mõnus paks ja pehme karv, rääkimata erilisest värvist - tuhkhall. Sama eriline on Henna ka ise. Iseloomu poolest selline rahulik ja tagasihoidlik, paist ära ei ütle ning vahel ka mänguhiirest.

Kardab? Ei kardada?

Pärast aastavahetust kõigil loomaomanikel pilt selge!

Enne, kui see uuesti ununeb, tuleks inimestel, kelle lemmik seda kõike pelgas, nüüd üles kirjutada, mida aegsasti ette võtta, et järgmine melu kergemalt ja valutumalt üle elada. Seda enam, et pea kõik loomad, kes kardavad saluuti, kardavad ka äikest.

Loomad, kes kardavad äikest või saluuti, tuleks paigutada ilma akendeta ruumi (kui selline leidub) selleks ajaks, kui äike või suurem saluuditamine kestab. Sellele lisaks on soovitatav panna mängima raadio või muusika, et selle helid segaksid võimalikke õuest kostuvaid helisid, samas tekitaks loomas tunde, et ta pole päris üks. Õues jalutamaskäi-

gud tuleks aastavahetusel sooritada võimalikult aegsasti enne südaööd või piisavalt kaua peale, siis, kui suurt paugutamist veel ei ole või on see läbi.

Lihtsatele ettevaatusabinõudele lisaks on võimalik osta väikeloomakliinikust või vetapteegist erinevaid rahustavaid preparaate. On pikema aja vältel ruumi õhku feromooni eritavaid preparaate, on suukaudselt manustatavaid looduslike preparaate, mida tuleks andma hakata juba tunde enne seda aega, mil stressi kulminatsioon on. Äikese puhul ei ole seetõttu looduslikest rahustavatest preparaatidest kasu, aga aastavahetuse melu on ette teada asi. Kõige sobilikuma abivahendi oma lemmikul asjatu ärevuse maandamiseks leiab loomaarsti abiga.

Sellele lisaks tuleks hoolt kan-

da, et õues jalutades oleks koera kaelarihm ja jalutusrihm korralikult kinnitatud ja rihtm teil kindlalt käes, nii et koeral ei õnnestuks ehmatusega rihma käest tõmmata ja jooksu pista. Õuekoerad oleks hea aastavahetuse melu ajaks üldse siseruumidesse tuua, sest nemad võivad ehmatusega ketid-rihmad katki tõmmata, üle aia hüpata ja ära joosta. Raadiopiirdelt saadav löök on ehmatusega võrreldes liiga tühine, et loom sellest välja teeks. Tavaline eramaja aed on nii madal, et keskmisel ketikoeral on sellest üle hüppamine kerge vaev.

Aidakem oma lemmikutel meie endi poolt korraldatav aastavahetuse melu ja looduse poolt pakutav valguse ja heli etendus valutult üle elada.

Soovid aidata?

Meie varjupaikades ootab pidevalt uut kodu ligi 200 koera ja üle 400 kassi. Nad kõik vajavad toitu, arstiabi ja peavarju. Aita meil aidata! Anneta endale sobiv summa Varjupaikade MTÜ kontole SEB pangas 10220068203017.

Kui soovid aidata konkreetset varjupaika, lisa selgitusse märksõna: Pärnu, Viljandi, Virumaa, Valga või Võru.

Kuidas aidata?

- Anneta Swedbanki annetuskokkonnas ->
- Sõlmi püsikorraldusleping oma pangas ->
- Tutvu tarvilike asjade nimekirjaga ->
- Vaata lisa www.varjupaik.ee/anneta**

